

אלטע זאכען אלטע שיער

1936. אין היא מהדורה חדשה של מעשי הפיראיון לפני מלחמת-סיני, או ערב מלחמת-ששת-הימים. זהו תופעה חדשה במהותה, תוצאה ישירה של תכופת הערבים ביוני 1967. זהו אתגר כביר, אין הוא צבאי בעיקרו, ואין לו תשובה צבאית. זהו אתגר משולב — ביטחוני-מדיני-תעמולתי. להלכה תיחנה תשובות שונות לאתגר זה. אך קודם כל יש צורך להבין אותו.

ברור לחלוטין כי הגברת גולדה מאיר אינה מבינה אותו, וכלל אינה מסוגלת להבין אותו. דיעותיה התגבשו בשנות ה-20 של המאה ה-20, והן נוקשות וקפואות כסלעים.

מכאן שממשלת-ישראל תעמוד הסרת-איונים מול האתגר המרכזי של קיומה — כשהיא מגיבה ולא יוזמת.

גם דיין ואלון רחוקים מאוד מלהבין אתגר זה. אך ייתכן שהמאורעות ישפיעו עליהם, לפחות במאוחר. שום מאורע לא ישפיע על גולדה.

★ ★ ★
ה רוגמה השנייה נוגעת לשלום הכפוי — ליוזמת שתי מעצמות-העל המתגבשת עתה לנגד עינינו. ושוב: אין זו חזרה על מה שהיה. אין זו מהדורה חדשה של תקופת הנציב העליון או של הנשיא אייזנהואר. זהו אתגר חדש בתכלית, פרי המציאות הבינלאומית של סוף המאה ה-20.

הוא נובע מן הצורך בכרית טובי-יטת-אמריקאית נגד סין, מן הפחד מפני עימות גרעיני בין שתי המעצמות. הצמרת הזקנה של ישראל (ובכללה הצעירים-מטעם) אינה מבינה זאת. היא עסוקה במונולוגים על הצדק הניצחי שלנו.

שהוא בת 71, ואינו דוגל במשה דיין, שהוא נער מתבגר בן 53 פלום. הגיל כשלעצמו אינו חשבוש חשובים הדברים הקשורים, במידה רבה, בגיל.

רק אדם מיוחד במינו, אחד בדורו ממש, מסוגל לעלות על דרך חדשה לגמרי אחרי המישים שנים של פעילות ציבורית רצופה, חמישים שנים של נאומים ושיחות ואסיפות. יש גם צעירים שנולדו זקנים — ומפלגת-העבודה משר פעת ככאלה. ייתכן שעצם הצטרפו של אדם צעיר למפלגת-העבודה, מפלגת השמרנות המופלגת, מעידה עליו שזקן

|| "נשמור נא על האלטע זאכען!" (גולדה מאיר, בישיבה הראשונה של מזכירות מע"י אחרי האיחוד.)

ה שבוע התקרמה ההנהגה המדינית של מדינת-ישראל. היא עברה משנתון 1895, שנתונו של לוי אשכול ז"ל, לשנתון 1898, השנתון של גידדה מאיר, תיבדל לחיים ארוכים.

אם נמשיך להתקדם במהירות מסחררת זו, נגיע תוך כמה שנים אל המאה ה-20 — המאה של קנדי וניכסון, נאצר ורמטכ"ל צה"ל.

אולי אין אנחנו צריכים להתייחס לשנתונו-לילה, אלא לשנתונו-עלייה — שהרי שנת-העלייה היא שנת כניסתם של אנשים אלה לחיי-הציבור של הארץ.

דויד בן-גוריון היה מראשוני העלייה השנייה. לוי אשכול נמנה עם אחרוני העלייה השנייה, שהגיעו ארצה ב-1914. גולדה מאיר שייכת לגל הראשון של העלייה השלישית — זו שהגיעה אחרי מלחמת-העולם הראשונה.

עם המעבר מאשכול לגולדה או עוברים, איפוא — ושוב, בקפיצה אחת ממש! — את כל מלחמת-העולם הראשונה.

על כך נאמר: דור הולך ואותו דור בא.

ה מ נ צ ח ת

עד כי אינה מסוגלת לשים לב למה שמתרחש אצל הזולת. ובין כל המונולוגיסטים הוותיקים, אין צדק"ן נית יותר וקפואה יותר מגולדה מאיר.

היא תגזור על ישראל בדידות הרתי-שואה, והיא תנחם אותנו בכך שממילא כל העולם הוא אנטישמי, כפי שלמדו הכריה כחרר של קיוב ומינסק ופינסק.

★ ★ ★
ש רגעים בחיי אומה, כשיש לזרוק את האלטע זאכען, לחלוץ מן הרגליים את האלטע שיר. מולנו עומדים אויבים צעירים. יש להם הרבה מה ללמוד — אך הם ילמדו, והם עלולים ללמוד מהר.

ואילו כראש ישראל תעמוד ממשלה שלא שכחה דבר ולא למדה דבר בחמישים השנים האחרונות.

הרותות בעולם משתנות. במרחב שלנו נושבות רוחות חדשות וסוערות.

ואילו אנחנו נותנים את הגה ספינתנו בידי ספנים שקבעו את הקורס שלהם לפני שני דורות, שאינם מסוגלים לשנות את המיפרשים.

הנהו. גילו הצעיר של אדם אינו מעיד על כושר כלשהו. אך יש צעירים שהם כאמת צעירים. צעירים יהודים כי אתגרים חדשים מחייבים תשובות חדשות. צעירים שאינם מחזיקים ברצועות הסינור של אמא — לא של אמא-מפלגה ולא של אמא-אידיאולוגיה.

צעירים המסוגלים לחשוב בעצמם ולעצמם. צעירים החיים בתקופתם, החשים בתמורות התקופה, המתאימים את עצמם לצורכי התקופה, לפיגננה ולמכשיריה.

צעירים כאלה — אין מדינה בעולם הוקקה להם יותר מאשר מדינת-ישראל.

ואין מדינה בעולם שבה הם מצויים פחות.

★ ★ ★
א דגים טראגדיה זו בשתי דוגמאות הלקוחות מן העתיד הקרוב.

ראש-הממשלה הבא של ישראל יעמוד בפני שני אתגרים חדשים לגמרי: תנועת-ההכלה הפלמטינית ויוזמת השלום הכפוי.

התנועה הפלמטינית היא אתגר חדש בתכלית. אין היא מהחזק מהדורה חדשה של פרעות 1920 או מאורעות

★ ★ ★
מ י שסבור כי גולדה מייצגת תקופת-מעבר ואחריה תבוא הקפיצה הגדולה — אינו יודע את אשר הוא שח. נחמד מאוד לדבר על העימות הגדול בין דיין ואלון שנמנע לפי שעה, ושייערך בקרוב, בעוד כמה חודשים.

אלה הם דברי הבאי.

עוד יש המון אנשים טובים מבני העלייה השלישית, ואחריהם מחכה בתור כל העלייה הרביעית. למשל: איש צעיר שנולד בשנת 1909, במאה ה-20 ממש, ושהגיע לארץ בשנת 1929 — פינחס ספיר.

העימות ההיסטורי, מרקיע-השחקים, בין שני ילדי "תנוכה", ענקי דור-הבנות, יכול להי משך עוד הרבה-הרבה שנים טובות. עד שיגיי-עו גם הם לשיבה טובה.

ובינתיים, אחרי גולדה, יבוא ספיר. זה לא ניחוש. ניתן לקבוע זאת בביטחון גמור. כי בחירת ראש-ממשלה אינה בחירת מלכת-יופי. לא ינצח בעל הפרצוף הפוטוגני ביותר. ינצח מי שיש בידו הכוח. והכוח בידו המנגנון. המנגנון הוא בידו ספיר.

★ ★ ★
מ פגת העבודה הישראלית אינה מפלגה, במובן המקובל של המילה בחו"ל.

זוהי אגודה מיקצועית של בעלי-שררה — אסיפה פיאודלית של דוכסים, רוזנים וסתם אבירים מקומיים.

מרוכזים בה שליטים גדולים כמו אבא חושי, מושל מחוז שלם, ושליטים קטנים כמו מיכירי לשכות-עבודה בשדרות ואופקים. הבוסים של תנועת-המושבים ומנהיגי הקיוסקאים. השילטון המעשי נתון בידי כל אלה. מי שמרכז שילטון זה בידו, הוא המנצח.

שילטון כזה הוא, מטבע מחותן, שמרני.

לבעלי-שררה, החרדים לשלומם ולשילטונם, אין חשק לעשות נסיונות.

הם יכולים למחוא כפיים למשה דיין בקולנוע, וליהנות מנאום נחמד של יגאל אלון. כל הכבוד.

אבל כשהם עוסקים בעסקים רציניים, בעיסקי-השילטון, הם פונים לאנשים רציניים. מישהו שאפשר לבטוח בו. מישהו שהוא אחד מהם. מישהו המבין מה זה מפלגה, ומה זה שילטון. מישהו שבא לארץ, כמוהם, בימים הטובים ההם.

בקיבור: מישהו כמו גולדה מאיר, או מישהו כמו פינחס ספיר.

לכן נבחרה גולדה — בלי קרב, בלי עימות, מבלי שאיש מאנשי רפי"י העו לספוח פה ולציץ.

★ ★ ★
א ל יבינו אותי שלא כהלכה: אינני מנהל כאן ויכוח ביולוגי. אינני בא לפסול אנשים בשל גילם, או לרומם אנשים בשל גילם.

אינני בא לפסול את הגברת מאיר רק מפני